

terfyn, væsentlig maa svinde ligeoverfor de bevægelige Lokomotiver og Lokomobiler. I første Henseende tillader jeg mig at bemærke — og hvad jeg her siger, er ikke blot min egen Opfattelse, men det er Sagskyndiges Mening, som jeg støtter mig til — at netop de bevægelige Dampkjedler, Lokomotiv og Lokomobiler trænge til et særligt Efterfyn, for det første fordi de ved deres Transport lettere end faste Dampkjedler ere udsatte for Bestadigelse, og dernæst fordi de med Hensyn til denne deres Bestemmelse, at skulle flyttes, meget ofte gjøres af mindre solide Kaliber, end Tilfældet er med de faste Kjedler, hvortil jeg endnu skal sige, at de netop efter den Maade, hvorpaa de benyttes, ogsaa ere ganske anderledes udsatte for Paavirkning af ondt Veir end faste Dampkjedler. Af disse Grunde antager man ogsaa, at bevægelige Dampkjedler trænge mere end faste til omhyggeligt Efterfyn, og jeg siter til, at man kan have mindre Betænkelighed ved at undergive dem et saadant, fordi man ikke for at anstille et nøjagtigt Efterfyn har nødig overfor disse Lokomotiver eller Lokomobiler at foretage saadanne maatte tilbørlig temmelig forstyrrende Foranstaltninger, som det mange Gange vilde være nødvendigt at foretage for at kunne underkaste faste, indmurede Kjedler en fuldstændig omhyggelig Undersøgelse. Udvalget har vel i sin Betænkning anført, at man ikke fandt, at der var særlig Grund til at stille strenge Fordringer med Hensyn til disse bevægelige Kjedler; det kunde da kun være for Lokomotivers Vedkommende, men med Hensyn til dem mener man, at man har andre Ting, man kan stole paa, og man har navnlig villet gjøre gjældende, at Lokomotiver vanskelig vilde kunne forekomme undtagen paa Koncessionerede Sernbaner, og at Regjeringen ad den Veir vil have i sin Magt at kunne indføre endogsaa strengere Kontrollbestemmelser, end der bliver Spørgsmaal om efter denne Lov. Jeg tillader mig imidlertid i denne Henseende at gjøre opmærksom paa, at det vel turde være muligt, at man kunde benytte Dampen i Lokomotivers Tjeneste, uden at der derfor behøver at være Spørgsmaal om Sporanalæg, som behøve Koncession af Statsmagten. Jeg tør ikke bestemt sige, at der findes saadanne smaa Sernbaner noget Steds her i Landet, sjøndt jeg rigtig nok tror det, men jeg er i alt Fald temmelig sikker paa, at den Tid ikke vil være fjern, da man vil benytte Lokomotiver paa den antydede Maade i den private Industri. I alt Fald tror jeg, at Lokomobiler maa anses i denne Henseende for fuldt saa meget at trænge til Efterfyn som Lokomotiver. Der er ikke blot Tale om Lokomobiler, der bruges i Landbrugets Interesse; nei Lokomobiler bruges sandelig i mange andre Retninger, f. Ex. her i Kjøbenhavn; her er det jo i den senere Tid ingenlunde ualmindeligt, at Lokomobiler maa føres fra en Gade til en anden for at gjøre Tjeneste snart som Pølenedrammer og snart paa anden Maade.

Det er denne Flytning og Numlen henad Stenbroen, som gjør, at disse Dampkjedler nok kunne trænge til et hyppigere Efterfyn end de faste. Dette altsaa om Hovedbestemmelsen i Endringsforslaget Nr. 2, men i Forbindelse dermed har jo Udvalget sat forskellige andre Forslag som naturlige Konsekventer af Forslaget under Nr. 2. Forsaavidt Udvalget mulig skulde have den Tro ved disse Endringsforslag at lette Sagen for de paagjældende Eiere eller Brugere af Lokomobiler eller Lokomotiver, vil Hensigten ikke naas. Jeg tror tværtimod, at det ærede Udvalg ved de Forslag, der opføres som Konsekventer af Hovedforslaget under Nr. 2, vil gjøre Sagen noget ubekvemmere for de Paagjældende end Regjeringens Forslag. Det er efter Regjeringens Forslag eller, som man maatte ogsaa kunde kalde det, det andet Things Forslags § 12, Pligt for den, der vil bruge en bevægelig Dampkjedel, første Gang i det Kalenderaar, da dette skal ske, at gjøre Anmeldelse til Politimesteren. Dette vil man have forandret, og nu skal det hedde, at Enhver, som kommer i Besiddelse af en det Offentliges Tilfyn undergivne Dampkjedel . . . skal annelde dette for Stedets Politimester og forevise den i § 10 anmeldte Udskrift af Synsforretningen." Det indrømmer jeg, vil ikke være nogen større Besværlighed end det, der bliver Spørgsmaal om efter det foreliggende Lovforslag, men jeg maa kun gjøre opmærksom paa, at Ordene; „Enhver, der kommer i Besiddelse af", ere tvetydige; det er mig ikke klart, om derved menes Enhver, der bliver Eier af en Dampkjedel, eller Enhver, der kun faktisk faar den i sin Besiddelse. I det sidste Tilfælde kan der da igjen spørges, om der tænkes paa en hvilken som helst nok saa kort Besiddelse, eller om der fordres en langvarig Besiddelse. Men saa tilføies det: „Han er endvidere forpligtet til, naar Dampkjedlen bruges udenfor Jurisdiktionen, at annelde dette for Politimesteren, og til, naar som helst denne forlanger det, at meddele ham Underretning om, hvor Dampkjedlen findes." Den sidste Bestemmelse erkjender jeg maa siges at være paa en Maade nødvendig, naar man tager Sagen paa den Maade, som Udvalget foreslaar, nemlig at gjøre det muligt for Politimesteren at vide Bessked med, hvor den under hans Tilfyn forterende bevægelige Dampkjedel til enhver Tid findes, for at han kan undergive den et saadant særligt Efterfyn, som der er Spørgsmaal om efter § 16, men hvilken Gene medfører ikke den forandrede Bestemmelse netop for Eieren og Besidderen af Kjedlen? Efter § 12 er Sagen meget simpel. Enhver Besidder af en Kjedel har kun at sørge for, at han, forinden Dampkjedlen første Gang benyttes i et Kalenderaar, gjør Anmeldelse for Politimesteren, men han kan vælge Tiden til Anmeldelse og den paagjældende Undersøgelse, som det konvenerer ham bedst, og som det stemmer bedst med den Plan, han har lagt for Benyttelsen af Dampmaskinen; nu